

Alle taler om menneskerettigheder og ligestilling, men hvordan bliver disse basale rettigheder egentlig praktiseret? Nedenstående beskrivelse er min erfaring med Amnesty, men jeg er sikker på at de også kunne gælde for alle andre organisationer eller politiske partier der har en bestemt politisk agenda.

Amnesty minder mig om ekstreme imamer der fortolker islam så den passer med deres egne personlige interesser. Amnesty gør præcist det samme. De fortolker menneskerettighederne efter deres egen venstreorienteret politiske agenda, og hvis menneskerettighederne ikke passer ind i denne politiske agenda, så glemmer man alt om menneskerettighederne. Lad mig give et godt eksempel på det. EU har lige lavet en lov der hedder at 40 procent af en bestyrelse i 2026 skal bestå af kvinder. Det betyder at hvis der er 3 ansøgere til en bestyrelsespost, hvor de 2 mest kvalificerede ansøgere er mænd og den mindst kvalificeret ansøger er kvinde, så skal virksomheden vælge kvinden såfremt at bestyrelsesposterne udgøres af mindre end 40 procent kvinder. Det betyder med andre ord at folk bliver valgt til og fra grundet deres køn, hvilket er kønsdiskrimination. Da jeg forelagde dette problem Amnesty fik jeg dette svar:..... Vi forholder os ikke til loven som du omtaler, da vi arbejder med menneskerettigheder. Det er dog en menneskerettighed at kunne have mulighed for at deltage i den offentlige debat og have indflydelse, uanset dit køn. Det er det som den omtalte lov prøver at fremme, eftersom der er stor ulighed mellem kønnene på bestyrelsesposter. For at skønne repræsentation, skal der nogle gange lovgivning til, selvom man kunne ønske det anderledes. Men bare rolig, der findes en masse virkelig kompetente kvinder, så der bliver ikke valgt folk pga. køn, men på baggrund af kompetencer.

Underskrevet Simone Nørholm Jacobsen fra Amnesty

Svaret fra Amnesty siger altså, at de ikke mener det er kønsdiskriminerende at blive valgt eller fravalgt grundet sit køn. Det er da godt nok en interessant udtalelse. Tværtimod forsvarer de den kønsdiskriminerende lov, ved at tale om det er en menneskeret at et vist antal af samme køn sidder i en bestyrelse. Endnu en meget interessant udtalelse der intet har med menneskerettigheder at gøre. Endvidere taler Amnesty i svaret om, at det er en menneskeret at sidde i en bestyrelse og blive hørt lige meget hvilket køn man har. Og ja det er korrekt, men den menneskeret har kvinder allerede, og derfor har det intet med den kønsdiskriminerende EU lovgivning at gøre, som ikke beskæftiger sig med individets ret, men derimod om antallet.

Udtalelsen fra Amnesty reducerer menneskerettighederne til at gælde, hvis de passer ind i ens politiske agenda, og til ikke at gælde hvis de ikke passer ind i ens agenda. Derved udvandes menneskerettighederne fuldstændigt, og man sidder tilbage med indtrykket af, at organisationen fortolker dem på en måde som giver flest medlemmer og derved også mest magt og flest penge. Det er utroligt at hverken politikere eller pressen har taget denne problemstilling op, men agerer som om alle har den samme fortolkning af selv de mest grundlæggende menneskerettigheder.

Mvh

David Hyldkrog